

सूत्र

संस्कृत

विद्यासिद्धि

५९८/स्त्रो. १८९

17

(1)

श्रीगणेशाय नमः॥ अथातो विष्णुप्रतिष्ठां व्याख्यामोहाद्वरपांश्रोणायां नांयाणि चान्यानि नष्ट
 त्राणि तेषु पूर्वेषु रेवयुग्यान् ब्राह्मणां च नैव परिबेष्यु यपाहं स्वस्य क्षिमिलिवाययिवात्म
 गतायां निशायां कथिलायं च गव्येन हीरग्ययवदुर्वा कुराश्च स्यपलाशपार्श्वेन स्फुर्वर्णपिधा
 नाप्रच्छत्तिं छत्वाऽअभिधिं चंति॥ आपोहिष्ठा मयो मुनेति चतुष्टयमिहिरं ग्यवर्णाः शुचयः
 पानकायेति चतुष्टयमिः पवमानः सुवर्चन इत्युवाकेन व्याहृतिमिः पुष्पास्ततामिश्रय दुर्गो
 कुरां पादयो निक्षयति॥ इदं विष्णुविचक्रम इति प्रतिसरं बध्नाति रत्नोत्तमं वाजिनमिति॥
 अथैनं नदीतजगद्गहनिसरे तीर्थानां मन्त्रतरे व्याहृतेन वाससाकुशगंधमाल्यमाधारादिप्र
 पयस्य बहत्वे उदुत्तममिति मयो ज्योत्स्नेत्यात्माऽहं न वाससरत्वारो ब्रह्मणाः प्रतिमा मु
 सापयेयुः॥ इति ब्रह्मणस्य तदिति॥ अथ मुचौ देशे समस्थाय॥ गायत्र्या गृह्यगोमन्त्रं
 गंधद्वारेति गोमयं॥ आप्यायत्येति चक्षिरंदधित्राण्येति दधि॥ शुक्रमसीसाज्यं देवस्य
 वोति कुशोदकं मिसेतत्पंचगव्यं नाममात्रमाहुः॥ कथिलाया फल्गुक्षिप्तिं श्वेतायाश्च पलं दधि

(18)

रक्तायाश्चैतन्मयुक्तं शेषः शबल रुक्मयोरिति ॥ एतेन बोराजानमिति स्नापयति त्रामीपला
दारवादि रबिन्वाग्रस्य विंकं कृतन्यग्रोधयनसांभ्रशिरीषोदुंबराणां सर्वयाग्निकरक्षाणां
चर्मकषायकलशोनाभिषिंचयत्यष्टौ निषदनमिति ॥ मणिमुक्ताप्रवालरजतताम्रा
णामप्रनिमग्रानां पूर्णकलशोनाभिषिंचयति ॥ हिरण्यवर्णाङ्गुलित्यर्चोकेनाहिरण्येन स
त्तेजसा च स्रवमोचयेत् ॥ तेजोमिति ॥ अथ देवयजमानौष्णैस्त्वक्चनप्रभृसाग्रिसुरव्या
हतापुरुषसूक्तेनाज्याहुतीहुत्वा ॥ इदं विष्णुविचक्रमरतिपादयोः स्थशेत् ॥ पुनस्तेनैवा
ज्याहुतीर्जुह्यात् ॥ विष्णोर्मुकुमिलिनाभिदेशे स्थशेत् ॥ पुनस्तथैवाज्याहुतीर्जुह्यात्
इतो देवा अवंतु नैलिजानुनीत्यशेत् ॥ पुनः स्तेनैवाज्याहुतीर्जुह्यात् ॥ यथा दयसर्वागमु
पस्थशेत् ॥ पौरुषसूक्तेन ॥ होमां तउदुसंजातवेदसमिति उहाप्यशोकुनेन सूक्ते
न देवं त्वाल यंप्रविश्य मणिमुक्ताप्रवालसुर्वर्णरजतानि पादपीठे निधाया तौ
देवा अवंतु न इति विष्णुं स्थापयेत् ॥ अथ गंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यायाकाशोन्मृखा

(2)

निष्ठलायावाहनं करोति प्रणवयुक्त्या हतीमिव सैः समसैश्चोन्नतः पुरुषमावाहयामि। ओम् सुवः पुरुषमावाहयामि। ओम् सुवः पुरुषमावाहयामि। ओम् सुवः पुरुषमावाहयामि।
सावाहय॥ रत्नाबुकलशोनाभिधिंचलि॥ धारयेद्विज्ञेति विज्ञायते॥ प्रणवेन कूर्चदद्या
ति दूर्वाकविष्णुपर्णश्यामाकपधपत्रकलशो नपाद्यं ददाति॥ एनालबंगकं कौलकारि
रभिघ्नकं पानीयं ददाति॥ अथः क्षीरकुशाग्रैश्चासतैर्यवतं दुलैः॥ यवैस्पर्धायैश्चैश्च
अर्घ्यदद्यादिमात्रायाः शिवतमाः फता फलतमाः मेध्यामेध्यतमा अमृतामृततरसाः
पाद्या आचमनीया अघ्यास्तां नृषतां प्रलिङ्गयतां प्रलिङ्गयतां भगवमाता विष्णुर्वि
ष्णवेन मरुतिपाद्यमाचमनीयमर्घ्यं ददाति॥ इदं विष्णुर्विचक्रमरुतिप्रतिसरं विष्णुं
सयति॥ देवतां नमस्कृत्य गंधं ददाति॥ इमे गंधाः शुभ्रादिव्यासर्वगंधेरलं दृताः॥
फला ब्रह्मवापवित्रे फताः॥ सूर्यस्पर्शमभिः प्रलिङ्गयतां॥ प्रलिङ्गयतां लम्पदतिमा
लं ददाती मेमाल्याः शुभ्रादिव्याः सर्वमात्मैरलं दृताः॥ फला॥ मरुतिपुच्छं ददाती मे

(2A)

एकवित्यां समररूढो दंपती धर्म तो यदि । दृष्टकृत्राद्धे प्रकुर्वीत पत्युरेव क्षये हनि । तत्रैवाभू
ता नाम पिभृत्यानां भाग्य्याणां पतिना सह । तत्रैव अपां कृत्वा आहुं स्वामिक्षये हनि । पूर्वकस्य न
तस्य दो द्वितीयस्य ततः परं । तृतीयस्य ततः कुर्यात्सन्निपाते त्वयं क्रमः । इति श्रपणं प्रदे
यात्रयाकः पूर्वकस्य मुख्यस्य । द्वितीयस्य मुख्योपेक्षया जधन्यस्य तृतीयोपेक्षमास्य ।
जधन्यतरस्येत्यर्थः । पतिमुद्दिश्य कालांतरं यान्वा रूढा सायस्यातिथावग्निं प्रविष्टा तस्या
मेव आहुमर्हति । उ न तु पतिक्षयतिथौ । क्षया हस्तक्षये हनीति । यत्र क्षयः स क्षयाहुति
यिस्तात्कालिकी आह्यातथामरणजन्मनो हिति वचनात् । इति केषां चिन्मतं । तदयुक्तं । म
रणतिथौ आहुप्रतिपदकवाक्यानां अन्वारूढ आहुतर आहु विषयत्वात् । अत्र तु श्रमः ।
आर्तते मुदिते हृष्टा प्रेषिते मलिना कुशा । नृते म्रियितया पत्यो सा स्त्री ज्ञेया पतिव्रतेति ।

(3)

स्वधर्ममनुपालयंती सा धी कस्माच्चि स्वतिबंधकान् पतिमरणदिने मरणात्काशे ततः प्रा
गर्ध्वं वा तमुद्दिश्य तद्भक्त्यैवास्तस्य जति तस्या आदिकं पतिक्षयदिन एव पुरुषं । उक्तं च ।
सहाग्रतः पृथतो वा तद्भक्त्या म्रियते यदि । तस्याः श्राद्धं प्रदातव्यं पृथक् पत्युः क्षये हनीति । पत्युः
क्षये हनितस्याः श्राद्धं पृथक् कदा तन्मनित्यर्थः न यः । तस्याः क्षये हनीत्यन्वये पत्युः पृथगिति
व्यर्थं स्यात् । विंश । अन्यथा प्राप्ते विधिः स्यात् । तथा च वाक्यान्तर्यमिति । अत्र केचित्तस्या
अन्वारूढा भर्तुः स्वक्षयाहनि स्वस्वक्षयाहे पृथक् श्राद्धं प्रदातव्यं न तक्षयाहे तस्याः पतिक्ष
याहे पत्युः न त्वेकस्यां भर्तुः क्षयतिथिः । विलम्ब इत्याहुः । तन्म । क्षये हनीत्यस्य संबंध्या
कां सायां तस्य पतिशब्दाभ्यां संबंधिसमर्पणे कृते श्राद्धपदेऽपि संबंध्या कां सायां तभ्यामे
व संबंधिसमर्पणे तस्याः श्राद्धं तक्षये हनीति पत्युः श्राद्धं पत्युः क्षये हनीत्याहति

३

(3A)

श्वैवकुलानां नृजवस्तथा। द्वात्रिंशत्सोडशोत्सुरष्टौवाश्रुतिपारगाज्येषमध्य
मकनिष्ठेषु मूर्तिपालाः प्रकीर्तिता इति ततः स्नानमंडपे भगवन्मूर्तेः पंचगव्येन
नृद्विस्मो नोदकेन नतत्तदुचितमंत्रैः शोधनं गंधादिवस्त्रपुष्पेनाघादनं श्लो
त्तिष्ठेथुस्योपरथमारोप्य रथमारोप्याश्चैतेति मुख्यं मंडपं प्रवेश्य। शय्यायां
प्राक् शिरसं शोषयित्वा तद्घिरोभागे निद्राकलशं निधाय पद्मवस्त्रवितानं भक्ष्यभो
ज्यादितत्र निधाय श्यंबकादितत्तदेव मंत्रेण सर्वदिक्षु बलिं दत्त्वा ॥ चतुर्वेदो ध्या
यिनो द्वा रे सुचत्वारो जायमानो ज्याः ॥ ततः शिरोभागे देवस्याचार्यो व्याहृति
पूर्वकैस्तत्र मंत्रैः पालाशोदुंबरशालापापलाशपार्मशमीसमिधां प्रत्येकं सहस्रं
हस्तादेवस्य पादनाभि मध्यवक्षः शिरांसि क्रमेण स्पृशेत् ॥ अयं चरवमध्य
कुंडे परितोष्टु कुंडेषु प्रवेक्ष्य विक्लप्यनुसारेण प्रतिकुंडं चत्वारो द्वौ वैकाऋत्तिकं
शते सहस्रं वा आयातुतीर्तुं हुयात् ॥ कुंडोत्तरतो निहितो लुंभेषु च संपातान्नि

(4)

मतत इति प्रस्रवणे करणं मय्युत्तारणं प्रतिमायां नेत्रावृत्तिं संपादने लिंगे पंचसूत्री ल
क्षणे स्वरणं च कार्यमित्यर्थः यद्यपि बोधायनादिभिः ॥ प्रयोगमप्येनेत्रोन्मीलनमु
क्तं ॥ तथाप्यत्र बर्हिः प्रयोगमेतद्वलीयते ॥ सर्वज्ञस्य महर्षे यपर्थं नियोगः
नर्हत्वात् ॥ तत्प्रकारमेवाहं ॥ सर्वतस्तु बलिदत्तासि धार्थस्तपा यस्यैः ॥ शुक्लपुष्पे
रलंक्ष्य देगुगुलधूपितैः ॥ विप्रवाचनं कुर्याद् दद्याच्च तया च दक्षिणां ॥ गामे गन
नगं चात्र स्थापकार्या न वेदयेत् ॥ स्थापनं आचार्यैः ॥ ॐ नमो भगवते तुभ्यं शिवाय
शार्क्य हरये नमः ॥ हिरण्यरेतसे विष्णवे विश्वरूपाय ते नमः ॥ मञ्जो य सर्वदेवानां नेत्र
ज्योतिः क्षपिस्मृत एव मा मञ्जो देवेशं कञ्चन न विरवते यो ॥ मा गल्यानि च वाद्यानि
ब्रह्मलोषं संगीतकं च ध्यर्थं कारयेद्दिदामगल्यै विमलाशनमिति ॥ मंगककारित्री
ललासोजनं कुर्यादित्यर्थः ॥ आचार्यः कीदृशं त्रिलिङ्गः कीदृशः कियंतश्चेत्यपे
क्षायां तत्रैवोक्तं आचार्यस्तु भवेन्नित्यं सर्वदोषविवर्जितः ॥ मूर्ति यास्त्रिदिधा

(५९)

लादिपरिमाणं॥ एतेन पंचगव्यनासतेजसाधतेनालिंगविवर्तते चक्षुरन्मीलनं
अग्निमुरवादिषक्तमज्ञगद्योक्तपाकयसंतत्रल्लेख्यः॥ विष्णुमिति तत्प्रतिष्ठा
प्रकरणे पुनस्तग्रहणं विष्णुरुद्रान्यदेवताप्रतिष्ठास्य पनमंत्रमेवोस्तीति श्रुति
र्षे वारयेदिति॥ अबगुं नं कुर्यादित्यर्थः॥ पाषाणमानीय॥ अथ इति प्रतीयदं पूर्वोक्त
रूपदानुभगेण मंत्रयंत्रबोधका॥ मास्यमल्लिका॥ पुष्पंतदीतरकुसुमं॥ हवीर्बोत
निवेदनहोमवर्णिबास्त्रणभोजनार्थमित्यर्थः॥ तत्र यवस्याविभियोगानुसारेण बो
ध्या॥ स्पष्टैति॥ अग्निसहितं प्रतिष्ठाप्य पितृदेवमित्यर्थः॥ द्रव्यमितंतदद्यादित्यर्थः॥
गोदानांगपुनमहानस्त्रेति॥ पंचब्रह्मेति॥ सद्यो जातमिसादिनेत्यर्थः॥ इति बो
धायक्तप्रतिष्ठाविधिः॥ ॥ ॥ अत्र च न पौराणतां त्रिकागोपसंहारः अत्र आवश्यकः॥
बोधायनोक्तं तस्मात्तनकमस्ति वेदाध्यायवदुक्तमात्रेणोपपत्तेः॥ पुण्याधिका

(5)

लिप्सया अधि किंचिद्वर्षया लमंड पायपि कु मात्वा योक्तं मत्स्य पुराणे ॥ अथा तस्य
प्रवक्ष्यामि प्रलिख्य विधिमुत्तमं ॥ कुंडं पवेदीनां प्रमाणं च यथाक्रमं ॥ चैत्रे वा फा
ल्गुणे वा धिज्येष्ठे वा माघे वेलया ॥ माघे वा सर्वदेवानां प्रतिष्ठा शुभश्च भवेत् ॥ प्रा
प्य पक्षं शुभं कुंडं मती ते चोत्तरायणे ॥ पचमी च द्वितीया च तृतीया सप्तमी तथा ॥ द
शमी पौर्णमासी च तथा श्रद्धात्रयोदशी ॥ आसु प्रतिष्ठा विधिबद्धत्वा बहु फलामवे
त् ॥ अष्टादशे तथा मूल मुत्तरात्रयमेव च ॥ ज्येष्ठा श्रवणरोहिण्यः पूर्वा भाद्रपदा
तथा ॥ हस्तोषिनी रिवती कुचो मृगशिरस्तथा ॥ अनुराधा स्वाती प्रतिष्ठादिषु शस्यते ॥ कुचो हस्तः पुनो
प्रयोष्येते शुभग्रहाः ॥ एभिर्निरीक्षितं लक्षणं क्षत्रं च शस्यते ॥ ग्रह नाराकलं लब्धं ग्रहज्जां विधाय च ॥ निमित्तं शत्रु
मंठं ध्यावर्जयित्वा दुर्गादिकं ॥ शुभे योगे शुभे स्थाने कुर्यात् हविर्वाजने ॥ कृत्रे ऋक्षे प्रकुर्वीत प्रतिदिनं मनुजैः तमं ॥
जयने विषुवे तद्वत्पश्येत् ॥ एतेषु स्थापनं कार्यं द्वेद्वे न कर्मणा ॥ प्राजापत्ये पुराचनं क्षेत्रे स्थापये
त्तथा ॥ शुद्धं स्थापनं कुर्यात् पुनर्वात्से विवक्षणा ॥ प्रासादस्योत्तरे वापि पूर्ववामंडपो भवेत् ॥ हस्ता नृपो डरा कु

(5A)

वैनिदशदादशवापुनः। मध्येवेदिकयायुक्तःपरिक्षितःसमंततः। पंचसप्तचतुर्वापिकरान्कुर्वीतवेदिकं।
चतुर्भिस्तोरणैर्युक्तो मंडपःस्याच्चतुर्मुखः। कक्षदारंतेवेत्तुर्वयाम्पेनौदुंबरंवेत्। पश्चादभ्यस्यचटितंरदो
संवतयोत्तरे। शूभौहस्तप्रतिष्ठानिचतुर्हस्तानिबोद्धितः। उपविष्टंतथाशुक्लरजसास्यात्सुरोन्नतं॥
वस्त्रैर्नानाविधैस्तदसुषुपल्लवशोन्नितं। धत्तैर्वमंडपंस्वर्णचतुर्दारेषुविन्यसेत्। अत्रणान्कच्छंशान्छोजकका
चनगर्वितान्। शतपल्लवसंघुनान्निनवस्वयुगान्निनान्। नानाप्रगफलोपेतांश्वंदनोदकरितान्। ए
वंनिवेश्यनरुर्नेगंधपुष्पार्चनादिभिः। चजधिरोहणंकार्यमंडपस्यसमंततः। ध्वजांश्चकोकपात्रांश्चसर्वान्
दिक्षुनिवेदयेत्। पताकाजलजाचरामध्येस्यामंडपस्यलग्गंधपुष्पादिकंकुर्यात्स्वेत्येवंत्रै
रनुक्रमान्॥ वनिंचलोकपालेभ्यस्वमंत्रेणभिवेदयेत्॥ उध्वलजस्तणेदेपलध्वस्या
ध्वेषवासुके॥ संहितायांलयेमंत्रास्तदेवसाःशुभास्मृताः॥ तैफज्यालोकपालानां

(6) कर्तव्याचसमंततः चिरात्रमेकरात्रं वापंचरात्रमथाधिवाअथनांससरात्रं
कार्यस्यादधिवासनं॥ एवं स तोरणकुत्वा मधिवासनमुत्तमं॥ तस्याप्युत्त-
रतुर्यस्यानमंडयमुत्तं॥ तदर्धे न विशुद्धे भागेण चलभागेण बाहू-
नः॥ अनीयलिंगमाचां बालिङ्गमित्यने पूजयेद्बुधः॥ वस्त्राभरणरत्नैस्तु
येष्विनस्रिचारकः॥ ह्यमध्यमितितो न्यूया यजनमानो ह्यनः परं मिति-
उत्तरायणग्रहणे नैव मावादि ग्रहणे सिध्येवादिग्रहणमाघाठ निर-
सर्चे॥ वहमाणि पु सं ॥ ७ ॥ ११ ७ ॥ ११ ७ ॥ ११ ७ ॥

(९)

पुष्पाः शुभादिव्यासर्वपुष्पैरलुङ्घिताः॥ पलायमइति धूपं दद्यात्॥ वनस्य तिरसो धूपो
धूपेभ्यो धूप उत्तमः॥ अध्वर्युः सर्वभूतानां धूपो यं प्र०॥ प्रलिङ्गकात् शुभादिव्यासर्वपुष्पै
पं ददाति॥ ज्योतिः शुक्रं च ते अश्वदेवनां सततं प्रीयं॥ प्रभाक् सर्वभूतानां दीपो यः प्रति०॥
नम इति॥ अथ द्वादशनामभिः॥ पुष्पाणि दद्यात्॥ तैरेव तर्पणं कृत्वा ह्यस्मिन् पायसगुग्गु
दनं हरिद्रोदनमिति हवींषि॥ पवित्रं ते विततं मिति पायसं निवेदयेत्॥ अतः पूतं पूर्णं
शरावांगुजे दनं हरिद्रोदनं निवेदयात्॥ ह्यस्मिन् पायसं निवेदयेत्॥ वासुदेवाय स्वाहा॥
संकर्षणाय०॥ प्रद्युम्नाय०॥ अनिरुद्धाय०॥ स्वाहा॥ सैत्या० श्रीयै० स्वरस्य० पुष्पैः लघ्वैः वि
ष्टेबे० विष्टेनुकं॥ तदहस्पृश्या॥ प्रतदिष्टु०॥ परोमात्रया०॥ विचक्रमे०॥ त्रिदेव इति॥ द्वा
दशनामभिरमुष्पैः अमुष्पैः स्वाहेति॥ स्थिष्टवस्त्रप्रभृतिस्तु ह्यमाधेन वरप्रदानात्॥
अपसर्वहविषां बलिमुपहरति॥ तमेकमायं दुरष्टं पुरातनं रायणं विश्वस्य जयं या
महे॥ तमेव यस्यो विहितो विधेय तममासना॥ तं प्रलिङ्गणीयं हव्यमिति॥ अथ ग्रेमा

(8)

नाग्निमश्वसपणेषु हुतशेषं निदधाति ॥ भः भुवः स्वरोमिति स्रग्भुवोर्वाप्रदक्षिणं स्रग्भुव
परिकामति ॥ विश्वभुवेन भः ॥ सर्वभुवे ॥ असने ॥ परमासने इति ब्रह्मचारी गृहस्थान्वा दक्षा
ब्राह्मणस्य यं तान् हुतिद्रोद नं भोजयेत् ॥ आचार्याणां गृहीयकं कुंडलद्वयं बस्य पुष्पं याचा
र्यं पूजयेगांति स्रग्भुवः ॥ महीश्रया समाग्रा लिसंति यते प्रलिष्ठा विधिरिति ॥ वो
धाय नोक्तविष्णु प्रलिष्ठा विधिः ॥ एवमेव रुद्र प्रलिष्ठा विषयो पि ॥ गृह्यपाठ ॥ विशेष
स्तुतिबध्ने ॥ अथ तोरुद्राचल्यार्थं चंम्या माद्वयं मपन्नरण्यां वाया निचो ॥ निक्षिपति न
मस्ते रुद्रमन्यव इति प्रतिसरं बंधाति ॥ स्रग्भुवो रित्येनेन मस्ते अस्तु च न्न इसा व्याभिः
आपयति ॥ शमी ॥ ते नो सीलिलिंगे चेन्न वर्तते च ॥ सुषोभा वा द्वापु देव ॥ या त रघुः शिव
तमे संतादनु वाक् स्या ज्याहूती जुह्यात् ॥ अथा ज्याहूती रूपं पञ्चैति ॥ द्रा ये सा
त्याणी से ॥ ताभ्यां मनुवा काभ्यां प्रतर्धं ॥ ब ॥ सर्वो वै रुद्र इति पादपीठे स्थितः ॥ पुनस्तां पु
पुनस्तां भिरेवाज्य ॥ रुद्रायेति नाग्निदेवो स्थितः ॥ पुनस्तां नमोर्तिरिण्य वा रुद्रवति

श्री

(8A)

मूर्ध्नि स्थितः ॥ पुनस्तः ॥ सर्वांगमुपस्थितः ॥ द्वादशसंस्तोत्रं ॥ ततः पुनरुत्तममिति दुष्टप्यप्यपं
ब्रह्मसंस्तोत्रं पंचानुवाकेन देशलयाप्रविशमणिधाराद्रायनमस्तैरुद्रमंन्यन इति रुद्रस्या
पयेदयंगंधं ॥ धूलौ पस्थाया वाहनं करोति प्रणवभगवान्महादेवोरुद्राय नम इति पांशंति
नमो अस्तु नीलग्रीवायेति प्रतिसरं विस्मयति ॥ देवतां नमस्कृत्य गंधाति ॥ इमे गंधाः ॥
भवान्महा ॥ नम इति माल्यदृष्टाविति ॥ इति पुष्पं दृष्टाति ॥ रुद्राय नम इति धूपं ॥ धूपं वापे
तादिभिः पुष्पाणि ॥ दद्यात्ते देवतर्पणं ॥ वाद्यं तं वायसं छजे दनं हरिद्रो दनमिति हविर्वा
पवित्रं ॥ जुहुयाद्वायदेवाय नमस्त्या ॥ रावाय देवाय ॥ स्वाहे शानाय देवाय ॥ यम
पते देवा ॥ रुद्राय देवाय ॥ उग्राय देवाय ॥ भीमाय देवाय ॥ महते देवानमस्त्याहेति ॥ छजे
दनं जुहुयात् ॥ भवस्य देवस्य पाल्ययै ॥ शर्वस्य ॥ ईशान ॥ पशुपते ॥ रुद्रस्य देवस्य ॥ उग्रस्य
भीमस्य देवस्य ॥ महते ॥ हेति हविद्रो दनं जुहोति ॥ भवस्य सुताय ॥ शर्वस्य सु ॥ त्रि
यंबकं मानो माहात्मं ॥ मानो माहात्मं ॥ मानो सोके ॥ अराते गोघ्न ॥ विकिरिद्रवितो हित ॥

(१)

सहस्राणि सहस्रांशानि द्वादशानामभिः॥ शिवाय शंकराय सहमानाय शिलिकंठ
कयर्दिने॥ ताम्राया॥ वारुणाया॥ पशुरमाणाया हिरण्यवाहवे॥ सस्मिन्नराय त्वचुशां
यहिरण्याय॥ स्याहेति॥ सिद्धदानात्॥ अयहविषांबलिमुपहरति॥ त्वामेकं रद्रशिबवि
श्वस्रजं यजामहे॥ हव्यमिसपाग्रेण॥ ब्रह्मं यत्संतिष्ठेते प्रतिष्ठविधि रिति॥ अथोप
यंत्रादि द्वादश्यांचलुर्ध्वमिसादिससभिः॥ प्रधानप्रसेवाधिकरणत्वं बोध्यते॥ ततश्च
धिसनं लरं विष्णुप्रतिष्ठां कुर्यादिति शेषः॥ रुद्रप्रतिष्ठा मिति च॥ घुग्मानीति नांदिश्रा
दोक्तिः॥ ततः प्रयोगे वगणपति पूजनग्रहयागमातृकापूजनकार्याणीत्यर्थं स्पष्टं
नादिश्राद्धोत्तरं पुण्याहवाचनगव्येने सादितृतीयाद्यस्याभिधिंचलीसत्रान्वयः॥
प्रकृतिब्रह्मतिप्रतिमा तत्समिपेचसुस्तुमीलनार्थस्य सुर्वणस्य निधानमुपक
ल्पनं॥ दुर्वाकुरमितेतद्वाक्यं॥ एवं मात्ममिति॥ अन्यतमजलेशय्या तस्यां कुशादिवा
ससाय्याधतत्र प्रतिमायाः शयनं कारणीयमेव इति मंत्राभ्यामित्यर्थः॥ यात्रक

(10)

लक्षणवाक्यभेदः स्यात् । अथ रूपदेवीसाधसंगच्छ किंच एकस्मिन्नेव दिने यदा तत्र तिथिद्वयं
तत्र धत्ता नरेकस्या तिथौ पत्युर्मरणपरस्यां चाग्निप्रवेशस्त्रिया कृतस्तत्र सहगमने पिदितद्वये
आह प्रसंगस्तस्मात् तिथिस्तात्कालिकीति वचनमन्वारुढा आह तेतर आह विषयं न देत दुक्तं पुराण
समुच्चयेषि । अग्रतः पृष्ठतो वापि तद्धेतोः मियते तु या । तस्या आहं सुतैः कार्यपत्युरेव क्षये हुनि ।
यदि देवादेकदिने पि नो मृतिस्तदा युगपदेवोभयोः आहं पितृ पूर्वकं नमुपितुः आहं समाप्यप
श्चात्मातुरिति । रोहिणाति क्रमेण दोषभ्रमसा स्मरणम् । इत्येकचित्यारोहणक्षया हुनिर्णयः ।
अथ प्रोषितमृता हुनिर्णयः । विश्वाददशे । ज्ञातो मासः क्षया हर्यदिनहि विदितं तर्हि ते तत्र
दशे स्यादज्ञातो तु मासेषादि विदितमहस्तद्भवे मार्गशीर्षे माघे वा प्रस्थितस्य द्वयमनव
गतं तर्हि तस्या द्वयं तत्र स्थाने तर्हि वेतं द्ववति तपसं हानेथ वा कृष्टं रुद्धं । अस्वार्थः ।
यदि प्रस्थितस्य द्वयं दिनमासमज्ञातं तर्हि तत्र स्थाने द्वयं तदेव ग्राह्यं । तदपि न ज्ञातं

(11)

क्षिपत् ॥ कुंडनिर्माणसंवल्लरदीप्तिमात्रस्योन्नतिरित्युच्यते ॥ हस्तमात्रा
णितमिन्नोनिश्चवितास्तमात्रागजोषसदृशीतिनियम्यते ॥ होमश्चक्रं
त्वग्निः किं देवताकः कार्य इत्यपेक्षया मुक्तं मूर्तिपालोक्तपालेभ्यो मूर्तिभ्यः
क्रमशस्तथा ॥ तथा मूर्त्यपि देवेभ्यः कुर्युः समंततः ॥ वासुधा वसुदेता च
यजमानो दिनाकरः ॥ जलं वायुस्तथा सोम आकाशश्चाष्टमंततः ॥ देवस्य
मूर्तयश्चाष्टावेताः कुंडेषु संस्मरेत् ॥ पृथिवीयातिशर्वस्तपश्चुपश्चाग्निमेव
तु ॥ यजमानंतथैवोन्नोरुद्राश्चादिसमेव वा ॥ भवोजलंतथापानि वायुमीशा
नमेव वा ॥ महादेवस्तथासुंदरीमश्रुकाशमेव वा ॥ सर्वदेवप्रतिष्ठातुमूर्ति
पाद्येवमेव तु ॥ एतेभ्यो वेदीकैर्मन्त्रैर्यथा स्वहोममाचरेत् ॥ यथाशांतिं चैवेकु
र्यात्प्रतिकुंडं समाहितः ॥ यथा स्वयथा लिंगं तान्मन्त्रैः प्रयोगो दर्शयित्वा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com